

har betragtet Konstruktions- og Regleringskommissionen paa anden Maade end nu, saa maa jeg dog gjøre ham opmærksom paa, at deri tager han fejl. Jeg har aldrig nogensinde forbigaaet Konstruktions- og Regleringskommissionen og undladt at spørge den om dens Mening. Men enhver Minister har selvfølgelig Lov til at overveie de fremkomne Meninger og, navnlig naar der er en Majoritet og en Minoritet, da at tage, hvad han finder rigtigst. Derom kan der ikke være Spørgsmaal. Men i det af mig fremhævede Tilfælde var Konstruktionskommissionen dertil aldeles enig — der var ingen Majoritet eller Minoritet — og den var derhos ikke bleven hørt om det Spørgsmaal, som jeg har nævnt som det vigtigste. Det Tilfælde, som det ærede Medlem (Tobiesen) nævnte, var altsaa et ganske andet, som det Sædet havde at gjøre med det foreliggende. — Naar det er blevet sagt, at jeg ikke havde Ret i, at Firmaet Burmeister & Wain, eller at Wain personlig havde raadet til noget Galt, saa maa jeg bemærke, at jeg dog synes, at der virkelig ikke behøves nogen Tæntsommelighed for at se, at, naar en Mand først tilbyder at bygge et Skib med 11 1/2 eller 12 Fods Dybgaende og dernæst, efter at være bleven ansat som Konsulent, for at gjøre dette Skib brugbart, gaar med til at bestemme, at det maa have indtil 15 Fods Dybgaende, saa ligger der deri en Erkjendelse fra hans Side af, at det første Skib havde været daarligt. Jeg finder dog, at dette er et Punkt, som der ikke behøves megen Overtanke til at fatte.

Woug: Jeg vil blot bemærke, at det ærede Medlem ikke har oplyst og naturligtvis ikke kan oplyse, om det, han kalder Tilbud, ikke har været paa en Ordre. Fordringen om 12 Fods Dybgaende var jo med Bestemthed opstillet af den næstforegaaende Minister, og der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at det, som det ærede Medlem kalder et Tilbud, var grundet paa en Bestilling. Den tekniske Mand tager imod den Bestilling, der gives ham, og jo større Talent han er, desto mere fristes han ind paa Dgaver, som fra andre Sider stilles ham, hvilket i og for

sig kan være mindre heldigt. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at denne Dgave vistnok var uløselig, men naar den vedkommende Minister forlanger, at der skal gjøres et Forsøg paa at løse den, hvorfor skulde da ikke den Vedkommende indlade sig derpaa; han er en Mand, der lever for sin Gjerning, for at udøve sit Talent, og det betragter han ikke som sig vedkommende, hvorvidt Ministeren tror at kunne forsvare at bygge et saadant Skib eller ikke. Han har gjort Forsøg paa at løse Dgaven efter Ministerens Bestilling; det er Sandheden, og det sætter jeg imod det ærede Medlems Uttringer.

Tobiesen: Ja, Retfærdigheden paa lægger mig at oplyse, at det ærede Medlem ganske vist hørte Konstruktionskommissionen, thi han hørte den to Gange; men Retfærdigheden tilsiger mig ogsaa at tilføie, at begge Gange udtalte Kommissionen sig derimod; første Gang var det et Flertal, og anden Gang var det den samlede Kommission; men ikke desto mindre byggede det ærede Medlem Træskonnerten.

Suenson: Jeg har engang sagt, at jeg ikke vil indlade mig paa Personligheder. Men jeg maa gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at det er en fuldstændig Feiltagelse fra hans Side; jeg har imidlertid ikke de Papirer for mig, som ere nødvendige, og jeg kan derfor ikke i dette Dieblif imødegaa, hvad han har udtalt; men, som sagt, der maa være en fuldstændig Misforstaaelse tilstede med Hensyn til det ærede Medlems Opfattelse. — At jeg bad om Ordet, var egentlig for at svare den næstforegaaende ærede Taler. Jeg vilde gjøre ham opmærksom paa, at Dgaven var stillet saaledes, at der forlangtes et Skib med 11 1/2 Fods Dybgaende, og at det var efter en Conference med Ministeren, at Konstruktøren forlangte 12 Fods Dybgaende. Med et Dybgaende af 12 Fod vilde han løse Dgaven, og det var Tegningen til et Skib med 12 Fods Dybgaende, han indsendte bagefter tilligemed Tegningen paa et Skib med 11 1/2 Fods Dybgaende.